

Metoderapport

SKUP-prisen 2010

”Kreftbløffen”

Journalist Jostein Olseng

“Kreftbløffen”

Publisert:

1. “Kreftpengene”, 01.11.07, TV 2 hjelper deg – vedlegg 1 (DVD)
2. “Utnytter givere og kreftsyke”, 01.11.07, www.tv2.no – vedlegg 2
3. “Etterforsker kreftinnsamling”, 14.01.08 www.tv2.no – vedlegg 3
4. “Politirazzia hos Norsk Omsorg Forbund”, 14.02.2008 www.tv2.no – vedlegg 4
5. “Stopper innsamling”, 21.02.2008, TV 2 hjelper deg – Vedlegg 1 (DVD)
6. “Puttet kreftpenger i egen lomme”, www.tv2.no, 20.01.2010 – Vedlegg 5
7. “Forskrekkelig lite gikk til kreftsyke barn”, www.tv2.no, 28.01.2010 - Vedlegg 6
8. “-Han tenkte bare på seg selv”, www.tv2.no, 01.02.2010 – Vedlegg 7
9. “Ønsker lovendring”, www.tv2.no, 04.02.2010 – Vedlegg 8
10. “-Jeg håper han ikke får sove”, www.tv2.no, 04.02.2010 – Vedlegg 9
11. “Omsorgsleder dømt”, 04.02.2010 – TV 2 hjelper deg – vedlegg 1 (DVD)
12. “Glad for kreftdom”, 11.02.2010, www.tv2.no - Vedlegg 10

TV 2 hjelper deg/ Mastiff

Postboks 2, Grünerløkka

0505 OSLO

Tlf: 97038902 og 22389817

Jostein Olseng

Mastiff tv

Postboks 2, Grünerløkka

0505 OSLO

Tlf: 97038902

Innledning

Hver eneste dag får over 70 nordmenn vite at de har en kreftsykdom.

De fleste av oss kjenner noen som har, eller har hatt kreft. Derfor ønsker mange å bidra med penger til kampen mot sykdommen, og for å gjøre livet lettere for dem som rammes.

Menneskene bak Norsk Omsorg Forbund utnyttet denne givergleden.

Ved hjelp av telefonselgere, kontaktet forbundet over 25.000 nordmenn i uka. Selgerne fortalte at forbundet arrangerte hyggeturer for kreftsyke barn.

Millioner av kroner strømmet inn på forbundets kontoer, men gikk pengene til syke barn?

Ved hjelp av metodisk journalistisk har TV 2 hjelper deg avdekket at bare småpenger kom fram til de syke barna. Avsløringen førte til politietterforskning. Etter nesten seks års drift ble forbundet lagt ned, og i 2010 ble verdien av det publiserte arbeidet ytterligere dokumentert ved at hovedmannen bak bedraget ble dømt til to års fengsel.

Hovedreportasjen ble sendt på TV 2 hjelper deg høsten 2007. I kjølvannet av hovedreportasjen er det publisert en serie reportasjer både på TV 2s nettsider og i programmet TV 2 hjelper deg. Foreløpig siste tv-reportasje ble sendt 04.02.10 på TV 2, og foreløpig siste nettartikkel ble publisert på www.tv2.no 11.02.2010.

Redegjørelse for arbeidet

TV 2 hjelper deg får ukentlig over 100 henvendelser og tips fra sine seere. Høsten 2007 fikk vi flere henvendelser fra personer som hadde gitt penger til Norsk Omsorg Forbund.

TV 2 hjelper deg var ikke alene om å få henvendelser om Norsk Omsorg Forbund.

Klagearkivet til Forbrukerombudet og Forbrukerrådet inneholdt en lang rekke treff på Norsk Omsorg Forbund. Forbrukerrådet alene hadde, fram til og med november 2007, fått 69 henvendelser om forbundet.

De mange henvendelsene, og klagene, gjorde at vi bestemte oss for å se nærmere på forbundets virksomhet.

Veldedighet eller bedrag?

Norsk Omsorg Forbund var i 2007 ikke et ukjent navn for avislesende nordmenn. Flere av landets lokalaviser hadde skrevet om forbundet. I det innledende arbeidet fant jeg over hundre artikler om forbundet.

Enkelte artikler var positive artikler om forbundets arbeid, hovedtyngden inneholdt kritikk av forbundet. Hovedsakelig var det Kreftforeningen og Støtteforeningen for kreftsyke barn som fremmet kritikken. De to organisasjonene advarte mot å gi penger til Norsk Omsorg Forbund.

Bakgrunnen for organisasjonenes advarsel så ut til å være basert på at Norsk Omsorg forbund i 2005 ble nevnt i bladet Kapitals serie om veldedighet. I bladet sto det at Norsk Omsorg forbund ikke var medlem i innsamlingskontrollen, og at de ikke ønsket å vise fram sitt regnskap til bladet. Kritikerne konkluderte derfor med at det var umulig å vite hvor mye av det som ble gitt som gikk til formålet.

De fleste avisartiklene inneholdt ikke tilsvaret fra Norsk Omsorg Forbund. Forbundet hadde i svært liten grad blitt tilbudt muligheten til å gi tilsvaret. I de få artiklene der representanter for forbundet uttalte seg ble kritikken avvist. Forbundets talspersoner betegnet advarslene fra Støtteforeningen for kreftsyke barn og Kreftforeningen som *“direkte gale”* og *“grovt injurierende”*. Norsk Omsorg Forbund antydte at kritikken, og advarslene mot å gi til dem, bunnet i en kamp om givernes penger. *“Kreftsyke barn skal ikke være en arena for strid mellom hjelpende hender”*, skriver forbundet i et brev de hadde fått hjelp av et kommunikasjonsbyrå til å utarbeide, og som forbundet brukte som bakgrunn for i sine svar til media. I brevet står det videre at det er: *“... stygt og sårende å stemple menneskene bak som kyniske svindlere”*. Brevet ble sendt som svar til TV 2 hjelper deg, da vi første gang kontaktet forbundet.

Til tross for de negative avisartiklene, der andre organisasjoner advarte mot å gi penger, fortsatte forbundet sin innsamling, og millionene strømmet inn.

Vi ønsket å avdekke om Norsk Omsorg Forbund var drevet av *“kyniske svindlere”*, slik konkurrerende organisasjoner hevdet. Eller om forbundet ble drevet med *“et ekte, idealistisk ønske om å hjelpe kreftsykebarn”*, slik forbundet selv hevdet.

Den sentrale problemstillingen for det videre journalistiske arbeidet ble derfor å få en oversikt over forbundets økonomi. Målet var å få klarhet i hvor stor andel av gavene som gikk til formålet.

I vår dekning av forbundet har vi også dekket flere andre sider av virksomheten. Fokuset på økonomien var likevel hovedproblemstillingen, og det er arbeidet med denne problemstillingen som beskrives i metoderapporten.

Nytt i TV 2 hjelper degs dekning

TV 2 hjelper degs systematiske arbeid avdekket at Norsk Omsorg Forbund lurte sine givere.

Vi avslørte at forbundets talspersoner og innsamlere snakket usant om hvor stor andel av gavene som gikk til formålet.

Ved å sette fragmentert informasjon sammen i et system, kunne vi bevise at kun en svært liten andel av de innsamlede midlene gikk til formålet.

Våre undersøkelser viste at forbundet i årene 2004, 2005 og 2006 samlet brukte under 6 prosent av sine millioninntekter på det de sa var formålet. Til sammenlikning er Innsamlingskontrollens krav til organisasjoner som ønsker å være med i Innsamlingsregisteret at minimum 65 prosent av de innsamlede midlene går uavkortet til det oppgitte formålet.

En rekke norske aviser hadde skrevet om forbundet før vår første reportasje ble publisert, men ingen hadde tidligere avdekket hvor lite som gikk til formålet. Forbundet hadde helt fram til vår første reportasje nærmest uforstyrret kunne lure til seg millioner av kroner fra personer som trodde de hjalp kreftsyke barn.

Etter vår første reportasje anmodet Økokrim, Søndre Buskerud Politidistrikt om å starte etterforskning av forbundet. Etterforskningen førte til at forbundet la ned sin virksomhet i februar 2008. Da hadde forbundet drevet sin uredelige innsamlingsvirksomhet siden 2002.

Etterforskningen førte til tiltale, siktelse og dom for hovedmannen bak Norsk Omsorg Forbund. Da rettsaken mot han startet opp i januar 2010 omtalte aktor Hans Lyder Haare TV 2 hjelper degs reportasjer i sitt innledningsforedrag. - Det var da TV 2 hjelper deg fokuserte på dette forbudet at virksomheten ble kjent for allmennheten. Også politiet var interessert i virksomheten, sa Lyder Haare.

Under rettsaken ble det også klart at tallene TV 2 hjelper deg regnet seg fram til for årene 2004, 2005 og 2006 samsvarte godt med tallene politiet kom fram til etter å ha etterforsket pengeflyten i forbundets.

Politiet konsentrerte seg om årene 2006 og 2007, og kom fram til at 4,9 prosent av de innsamlede midlene i disse årene hadde gått til formålet.

Slik ble arbeidet organisert

Innsyn i regnskapene

Nei fra forbundet:

Norsk Omsorg forbunds daglige leder Inger Sjuve ble tidlig kontakt. Redaksjonen ønsket å spille med åpne kort, og jeg informerte Sjuve om at vi ønsket å få klarhet i hvor stor andel av de innsamlede midlene som gikk til formålet. Sjuve sa at de ikke hadde noe å skjule. Likevel avviste forbundet mine, etter hvert gjentatte, forespørsel om å få innsyn i forbundets regnskap. Sjuve forklarte avslagene med kapasitetshensyn.

Nei fra regnskapsfirma:

Regnskapsfirmaet Pedersen regnskap, ved Arild Pedersen, hadde fra forbundets oppstart i 2002 vært forbundets regnskapsfører.

26. juli 2007 hadde regnskapsføreren i et brev til Brønnøysund registrene skriftlig meldt sin fratreden som regnskapsfører for forbundet. Noen ny regnskapsfører var ikke registret. Jeg antok at det kunne være en uenighet mellom Pedersen og forbundet, og arbeidet for å få vite hva denne uenigheten eventuelt bunnet i og for å få informasjon om regnskapstallene.

Til tross for gjentatte forsøk ønsket ikke Pedersen å bidra med informasjon.

Nei fra Buskerud fylkesskattekontor:

I 2006 foretok Buskerud fylkesskattekontor bokettersyn hos Norsk Omsorg Forbund for årene 2003 og 2004. 7. april 2006 avga fylkesskattekontoret sin rapport. Denne rapporten gjorde jeg flere forsøkte på å få innsyn i, uten hell. Fylkesskattekontoret avviste vårt ønske om innsyn i rapporten.

Ingen informasjon fra styremedlemmer:

Styret i Norsk Omsorg Forbund besto av fem personer. Til tross for at daglig leder Inger Sjuve hadde avvist våre innsynsforespørsler, kontaktet jeg samtlige styremedlemmer.

Det viste seg at styrearbeidet var høyst uorganisert. Styremedlemmene hadde ingen oversikt over økonomien i forbundet. De hadde heller ikke fått se regnskapene.

Styremedlemmene fortalte at det var en mann med navn Ken Robert Johannessen som i realiteten fungerte som styreleder, og hadde oversikt over regnskapene. Johannessen var ikke registrert som medlem i styret. Johannessen er sønn av mannen som i september 2002 stiftet forbundet, Freddy Martin Georg Johannessen.

Da jeg fikk kontakt med Johannessen bekreftet han motvillig at han fungerte som styreleder i forbundet. Han hevdet at nesten alle pengene gikk uavkortet til formålet, men nektet å gi oss innblikk i regnskapstallene. Han hevdet at det var konkurransemessige årsaker til at de ikke ønsket å utlevere regnskapene.

Ingen funn i registrene:

Jeg søkte etter regnskapstall i både norske og britiske bedriftsregistre. Verken hos Creditinform, i Brønnøysund registrene eller hos Companies House i Storbritannia fantes det tilgjengelige regnskap.

Verken Norsk Omsorg Forbund, som var registrert som en forening, eller et Norsk utenlandskregistrert-selskap (registrert i London) som var knyttet til forbundet hadde sendt inn regnskap. Dette var de heller ikke pliktige til å gjøre.

Kritikere uten bevis:

Både Kreftforeningen og Støtteforeningen for kreftsyke barn hadde i en tid vært aktive i sine advarsler mot Norsk Omsorg Forbund. Etter samtaler med ledelse, og diverse fylkesledere, i forbundene ble det klart at de ikke hadde annet enn indisier å bygge sin kritikk på.

Rekonstruksjon av et regnskap

Norsk omsorg forbund var på dette tidspunktet aktive med advarsler adressert mot meg og redaksjonen. De hevdet at kritikken var basert på misunnelse fra de andre "konkurende" kreftorganisasjonene. De gjorde det også klart at det ville få konsekvenser for meg, redaksjonen og kanalen hvis vi publiserte noe kritisk om forbundet.

Samtidig hadde alle regnskapsspor til nå vist seg å ikke resultere i noe håndfast. Til tross for dette ga min redaksjonssjef Une Søreide meg lov til å arbeide videre med saken.

Målet med det videre arbeidet ble å skaffe informasjonsbiter som kunne settes sammen til et rekonstruert regnskap. Til det videre arbeidet hentet jeg inspirasjon fra Økokrims arbeid i saker der regnskapsdata og bilag er borte, der politiet møysommelig har laget rekonstruerte

regnskap. Min far har tidligere arbeidet i Økokrim og ga meg flere metodiske innspill i denne prosessen.

Inntekter

Informasjon fra tidligere ansatte:

For å skaffe informasjon om forbundets inntekter ønsket jeg å komme i kontakt med personer som hadde jobbet for forbundet. Hypotesen var at det ville være lettere å få personer som ikke lenger jobber i forbundet til å dele informasjon enn å få personer som fortsatt var ansatt til å gi fra seg informasjon.

Første steg i jakten på tidligere ansatte ble å skaffe en oversikt over telefonsalgfirmaer i Drammensregionen. Min hypotese var at personer som hadde jobbet som telefoninnsamlere for Norsk Omsorg Forbund trolig ville ta likende arbeid, og jobbe med telefonsalg i det samme geografiske området. Lederne i de fem telefonsalgfirmaene i Drammensregionen ble derfor kontaktet, og bedt om å undersøke om noen av deres ansatte hadde arbeidet for Norsk Omsorg Forbund. Svarene som i løpet av de neste tre dagene kom inn var negative, ingen hadde ansatte som hadde jobbet for Norsk Omsorg Forbund.

Gjennombruddet skulle komme via internett. Jeg hadde brukt søkemotorene Kvasir, Google, og Yahoo på jakt etter personer som hadde ført opp Norsk Omsorg Forbund på sine offentlige CVer, men ingen av søkemotorene hadde gitt relevante treff. Derimot fikk jeg treff da jeg søkte i forskjellige sosiale nettverk på jakt etter CVer med Norsk Omsorg Forbund på. Det sosiale nettverket der jeg fant person var basert på at medlemmene ikke oppga sine reelle navn, men isteden opererte med såkalte nick-navn. Det gjorde at jeg måtte opprette kontakt med personen via dette sosiale nettverket. Personen var i utgangspunktet lite villig til å oppgi sitt reelle navn, i frykt for represalier fra personene bak Norsk Omsorg Forbund. Etter flere meldinger fram og tilbake via det sosiale nettverket på internett fikk jeg personens telefonnummer og mulighet til å opprette muntlig kontakt. Jeg besøkte etter hvert også den tidligere ansatte. Til slutt gikk personen med på å gi oss informasjon om forbundet. Jeg fikk også hjelp til å komme i kontakt med andre personer som hadde jobbet for forbundet.

Jeg fikk kontakt med tre tidligere ansatt i forbundet. Disse personene ga meg tilgang til timelister og arbeidskontrakter. Fordi innsamlerne arbeidet på provisjon ga timelistene informasjon om hver enkelt innsamlers omsetning per time. De tidligere innsamlerne ga meg også muntlig informasjon om hvor mange selgere som vanligvis var på jobb, gjennomsnittlig

antall “salg” per time, inntekt per “salg”, samt informasjon om hvor mange timer salgsavdeling var bemannet hver dag.

De tre kildene hadde uavhengig av hverandre gitt omtrent lik informasjon, det var få og ubetydelige avvik.

Informasjon fra nåværende ansatte:

Informasjonen fra timelistene og den muntlige informasjonen ga et utgangspunkt for å lage en oversikt over forbundets inntekter.

For å få et bredere grunnlag for regnskapsrekonstruksjonen ønsket jeg også å få informasjon fra personer som fortsatt jobbet i forbundet. Jeg begynte derfor å ringe til forbundets daglige leder hver eneste dag. Jeg opplyste hver gang hvem jeg var, og hvor jeg ringte fra, både til dem som svarte i telefonen og til Inger Sjuve.

Det uttalte målet med disse samtalen, som pågikk i en 14 dagers periode, var å få avtalt et intervju med Sjuve. Hovedmålet var å småprate og flette inn spørsmål om driften. Disse spørsmålene ble stilt til både dem svarte i telefonen, og til Sjuve. Dette var spørsmål av typen: “Hvor lenge pleier folk å jobbe hos dere?”, “Hvor mange sitter og ringer hos deg nå, da?”, “Er det noen som sier ja til å gi når dere ringer? Hvor vanlig er det da?”. Svarene på disse spørsmålene ga etter hvert informasjon som bekreftet tallene informasjonen fra de tidligere ansatte hadde gitt utgangspunkt for.

Ved hjelp av et regneark satte jeg de forskjellige informasjonsbitene sammen til en inntektsoversikt. Denne inntektsoversikten var bygget på opplysninger om antall selgere på jobb hver dag, antall salgsdager, antall salg per dag og inntekt per salg. Oversikten viste at forbundet hadde en årlig inntekt på et sted mellom åtte og ti millioner kroner (i det endelige regnestykket brukte vi det forsiktigste anslaget som var på litt over åtte millioner). Oversikt ga et bilde av inntektene, men kunne selvfølgelig ikke gi et eksakt speilbilde av de faktiske inntektene.

Hvor mye ble brukt på turer for syke barn?

For å få en oversikt over hvor stor andel av forbundets innsamlede midler som gikk til formålet var jeg avhengig av å også skaffe en oversikt over hvor mye forbundet brukte på arbeid for syke barn.

På sine internettsider hadde forbundet lagt ut en liste over turer de hadde arrangert. På listen sto det også hvor mange deltagere de forskjellige turene hadde. Forbundet fortalte på

nettsidene at turene var forbundets eneste aktivitet. Listen over turer stemte overens med en skryteliste som de tidligere innsamlerne hadde fått utdelt.

Med utgangspunkt i listen ringte jeg rundt til hoteller og andre overnattingssteder for å undersøke om forbundet faktisk hadde vært der og hvor mye penger de hadde betalt for oppholdet. I samtlige tilfeller hadde forbundet vært på besøk. Listen stemte altså. Det gjorde også de oppgitte tallene over deltagere.

Fra overnattingssteder fikk jeg skaffet til veie oversikt over hvor mye penger forbundet hadde lagt igjen. Jeg fikk også hentet inn informasjon om hvor mye forbundet hadde betalt for inngang på forskjellige aktiviteter knyttet til turene. I tillegg hentet jeg informasjon om kostnader knyttet til flyreiser og bussreiser.

Til slutt hadde jeg arbeidet fram tall som satt samlet ga et bilde av hvor mye forbundet brukte på turene sine.

For å styrke tallene, og regnestykket, kontaktet jeg personer og organisasjoner som arrangerer turer for syke barn. Disse bidro med informasjon om kostnader knyttet til slike turer, og informasjon om hvor mye turer de hadde arrangert vanligvis kostet. Tallene vi hentet fram for Norsk Omsorg Forbunds turer ble til slutt gjennomgått sammen med aktivitetsleder Thora Kollenborg ved Rikshospitalet, som ukentlig arrangerer aktiviteter og turer for kreftsyke barn.

Konfrontasjon

Ved å sette sammen fragmentert informasjon hadde jeg nå laget en rekonstruksjon av forbundets regnskap for årene 2004, 2005 og 2006.

Ved å se forbundets utgifter knyttet til turene opp mot inntektene viste regnskapet at forbundet i snitt ga mindre enn seks prosent til formålet. Et år var formålsprosenten nede i 2,5 prosent.

Det rekonstruerte regnskapet var selvfølgelig ikke et speilbilde av forbundets reelle regnskap, men vi følte oss sikre på at tallene ga en relativ presis skisse av forbundets økonomi.

For å kunne publisere vår regnskapsrekonstruksjon ville vi først la forbundet få god tid til å se og vurdere det rekonstruerte regnskapet og grunnlagstallene. Vi informerte derfor forbundet om at vi hadde laget et rekonstruert regnskap, og ba på nytt om å få et intervju.

Forbundets daglige leder stilte til intervju, etter først å ha trukket seg fra tre bekreftede intervjuavtaler på kort varsel. I intervjuet kom hun ikke med informasjon som tilbakeviste

våre tall. Hun hevdet likevel at våre tall var feilaktige og at forbundet ville komme til å tilbakevise tallene.

For å gi forbundet mulighet til å komme med innspill på våre tall, eller presentere de reelle regnskapstallene, besluttet vi å vente tre uker med å sende programmet. I løpet av disse ukene kom forbundet kun med en liten justering. De hevdet at de i løpet av de tre årene som vårt rekonstruerte regnskap tok for seg hadde arrangert en ekstra tur. Tallene fra denne turen ga bare et marginalt utslag på formålsprosenten.

Organisering av dokumenter

Arbeidet med saken resulterte i et stort antall dokumenter. En vanlig arbeidslogg viste seg raskt å ikke alene være tilstrekkelig. Til slutt lå det flere hundre dokumenter i saksmappen. Disse ble organisert i et stort antall undermapper. Hver enkelt kilde fikk sin egen mappe der informasjon fra og om den enkelte kilden lå. Dette var alt fra stiftelsesprotokoller til utskrifter av telefonsamtaler.

For å organisere den store mengden dokumenter brukte jeg et program som heter Personal Brain Pro. Ved hjelp av programmet kan man linke dokumentene sammen i et visuelt tankekart, og se koblinger mellom innhold i de forskjellige dokumentene. Dette programmet viste seg å fungere svært godt.

Det ble samtidig ført vanlig arbeidslogg der den viktigste informasjonen løpende ble ført inn.

Kunnskapsbase

Underveis i arbeidet var jeg i kontakt med en rekke personer som hadde kunnskap om regnskap og innsamling av penger. Disse personene hjalp meg med å opparbeide en kunnskapsbase som var nyttig for forståelsen av temaet og for arbeidet med saken.

Jeg hadde stor nytte av informasjon fra Fredrik Skøyen økonomisjef i Kreftforeningen, Tore Walle Jensen ved Brønnøysund registrene, Christian Sørensen innsamlingsansvarlig for Leger uten grenser, og fra Økokrims Arnt Angell.

Andre spor

I denne metoderapporten har jeg tatt for meg arbeidet med pengesporet i Norsk Omsorg Forbund-saken. TV 2 hjelper degs dekning, er som dere ser av det publiserte materialet, bredere enn kun dette sporet. Årsaken til at det er pengesporet som omhandles i denne metoderapporten er at arbeidet med dette sporet er det mest interessante når det kommer til journalistisk metode.

Kontakt med kildene

I tiden etter at den første reportasjen ble sendt fortsatte jeg å holde kontakt med de mest sentrale kildene.

Etter at den første reportasjen var publisert ringte jeg også rundt til sentrale personer i Norsk Omsorg Forbund, for å høre hvordan de opplevde publiseringen. Dette resulterte i et par skyllebøtter, men ble også starten på en kildekontakt som skulle vise seg å være viktig i det videre arbeidet.

At jeg fortsatte å holde kontakten med kildene viste seg også nyttig da jeg i januar og februar 2010 dekket rettsaken mot Ken Robert Johannessen. En rettsak som viste viktigheten av det journalistiske gravearbeidet som ble gjort før første reportasje ble publisert.

Erfaringer

Norsk lovverk gjør at useriøse innsamlere nærmest uforstyrret kan lure norske givere. Det er fritt fram for en hver som ønsker å starte en innsamlingsaksjon. Foreninger som ikke ønsker å bli kontrollert slipper unna kontroll, fordi det er frivillig å være med i innsamlingskontrollen.

Fylkesskattekontoret varslet ingen da de under sitt bokettersyn så at forbundet brukte skremmende lite på formålet. Fylkesskattekontorets rapport viser at forbundet i 2003 og 2004 tilsammen fikk inn over 14 millioner kroner, men bare brukte litt over 500.000 kroner på formålet. Ingen ble varslet, fordi forbundet ikke hadde brutt loven. Det framkom derfor ingen formelle merknader i fylkesskattekontorets rapport.

I nesten seks år fikk forbundet fortsette sin uredelige innsamling. Først etter at TV 2 hjelper deg ved hjelp av journalistisk metode avdekket hvor lite som gikk til formålet startet politiet etterforskning.

I et brev fra styreleder Ken Robert Johannessens advokat ble TV 2 hjelper deg tildelt skylden/æren for at forbundet nå ikke lenger driver sin uredelige virksomhet. – *Min klient finner det selvsagt beklagelig at siste ukes hendelser, som var en direkte følge av tidligere reportasjer i TV 2, har medført at det positive bidraget NOF har ytt til kreftrammede barn og deres familier, nå har stanset opp. Det er vanskelig å se positive ringvirkninger av TV2s reportasjer om påståtte uregelmessigheter rundt driften av NOF. De negative ringvirkningene er enklere å få øye på,* skrev advokat Tore Tøtdal.

Jeg mener det er merkelig at det måtte et TV-program til for å avdekke forbundets virksomhet. Jeg mener fylkesskattekontoret burde ha varslet politiet da de gjennomførte sitt bokettersyn, og at det norske innsamlingsregelverket bør endres slik at det blir vanskeligere å starte opp og drive useriøse innsamlingsaksjoner.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jostein Olseng', with a long horizontal flourish extending to the right.

Jostein Olseng

15.01.10 OSLO